

ZICHTVERSIE HET SPOOKT IN POT EN PAN

Tekst: Hermien Bosman

Muziek: Marjon Dobbe

Deze sprookjesachtige musical kan als afscheidscadeau van groep 8 voor de andere kinderen van hun school gespeeld worden, maar ook als ‘gewone’ musical, zonder afscheidslied.

Decor: bos met bankje, in tweede bedrijf met ruïne. Als dat te lastig is: een wegwijzer met ‘RUÏNE’.

Personen

Minimaal aantal: 14 (4 kinderen, 5 spoken en 5 pannen). Het aantal spoken en pannen kan zonder meer uitgebreid worden.

Soms zijn alle kinderen op het toneel. Een gedeelte kan dan gaan zitten. Als het toneel te klein is gaan sommige spoken en pannen aan de voor- en/of zijkant zitten of staan.

- **Lucas, Julia, Max en Kim** (ook aangeduid als ‘de kinderen’): normaal gekleed; Lucas heeft in ieder geval een spijkerbroek en t shirt aan.

- **Het Volk van Pot en Pan:** een vrolijk volkje, eigenaardig gekleed in lappen, te grote broeken, jurken, sommigen met pruik, feestneus e.d. En allemaal hebben ze een pot, pan, vergiet, bestek of iets dergelijks bij zich. De meeste eten of snoepen iets.

Namen: Vergiet, Pollepeltje (student-zakkenroller), Fluitketel (operazanger/es); andere rollen worden aangeduid met ‘pan’; kunnen zelf verdeeld worden.

- **Spoken:** zijn somber, gekleed in lakens.

Namen: Brammetje, Driek de droevige dichter (gekleed in zwart laken), en ‘spook’ (die rollen kunnen ook zelf verdeeld worden, net als bij ‘pan’)

Om de spoken herkenbaar te laten is hun hoofd onbedekt. Weinig schmink, bijvoorbeeld alleen witte en zwarte strepen. In hun haar spinnenwebben (verkrijgbaar bij winkel in feestartikelen). Brammetje heeft tatoeages van spinnen en eventueel andere insecten op zijn benen en/of armen. Worden zichtbaar bij het omkleden.

EERSTE BEDRIJF

Bos met bankje

Lucas, Julia, Max en Kim komen op met tas of rugzak en een slaapzak. *Gedempt licht.*

Julia Het wordt donker. Zullen we dan nu maar gaan slapen? De grond is aardig vlak hier. Lekker zacht mos ook.

Lucas Ja, goed, hier dan maar.

Ze leggen de slaapzakken op de grond, kijken een beetje schichtig om zich heen. Er

klinkt gekras van vogels, gekraak o.i.d.

Kim Toch wel een beetje eng hè? Maar we kunnen nu niet naar huis hoor, iedereen zal ons uitlachen. Hadden we maar niet zo stoer moeten roepen, dat wij wel alleen in het bos durfden te slapen.

Ze kruipen in de slaapzak, Julia's hoofd en arm steken uit slaapzak, van de anderen is niet zo veel te zien.

Max (gedempt vanuit slaapzak)

Nou, welterusten.

Kinderen Welterusten!

Licht gaat uit. Weer 'enge' geluiden. Het licht gaat langzaam weer aan.

Er komt een pan op, met (bijvoorbeeld) een vergiet als hoofddekseel.

Ziet de slaapzakken, komt voorzichtig dichterbij. Julia draait zich om zonder wakker te worden, Vergiet deinst terug. Vergiet knijpt in haar/zijn neus en telt zacht tot zeven. Daar verschijnt van alle kanten het Volk van Pot en Pan. Vergiet beduidt dat ze stil moeten zijn, wijst naar de slaapzakken.

Pan (zacht) Wie is dat? Wie ligt daar?

Vergiet Ik weet het niet.

Volk van Pot en Pan bekijkt slaapzakken nieuwsgierig en een beetje bang. Begint te zingen:

LIED I *Volk van Pot en Pan in twee groepjes verdeeld; de ene groep is banger dan de andere.*

Groep I Wat zien wij daar, wat is dat nou?
Wat ligt daar zo maar op de grond?
Is zij een meisje of een vrouw?
Is dat niet koud en ongezond?

Groep II (blijft wat meer op de achtergrond)
Kom op, wij gaan, blijf niet zo lang
Dat is misschien een trol of heks
Wij zijn toch echt een beetje bang
Zo doet ze nog iets engs of gek!

Groep I Wat zien wij daar, wat is dat nou?
Wat ligt daar zo maar op de grond?
Is zij een meisje of een vrouw?
Is dat niet koud en ongezond?

Groep II Hé, in die zak zit ook nog iets
Wat zou dat nou weer kunnen zijn?
Het wordt steeds enger, dit is niets
Wij vinden dit toch echt niet fijn.

Geluid uit en beweging in een slaapzak

Het maakt geluid, hoor jij dat ook
 En kijk, het kronkelt op het mos
 Het is nog erger dan een spook
 Wat doet dat ding hier in het bos?

Kom we gaan
 Hier vandaan
 Kom we gaan snel hier vandaan

Lucas wordt wakker, komt half overeind uit slaapzak. Groep II begint ijselijk te gillen, groep I deinst nu ook achteruit.

Ook de andere kinderen worden wakker.

Kim (aarzelend, beetje bang)

Hallo! Wie zijn jullie?

Pan Wij zijn het Volk van Pot en Pan. En wie zijn jullie?

Kim Wij zijn Lucas, Julia, Max en Kim

Lucas Het Volk van Pot en Pan? Nooit van gehoord.

Julia Nee, ik ook niet. Waar wonen jullie?

Pan Hier, in het Land van Pot en Pan, natuurlijk.

Max Is dit het Land van Pot en Pan?? Oók nog nooit van gehoord.

Kim Nee. Weten jullie zeker dat dit het land van Pot en Pan is?

Pan Ja, natuurlijk weten we dat zeker. Dit is echt ons land, hoor. We hebben zelfs een volkslied. Hebben jullie nooit ons volkslied gehoord?

Kinderen Nee.

Pan Nou, dat zullen we dan eens voor jullie zingen.

Pollepeltje heeft tijdens het zingen veel belangstelling voor rugzakken e.d.

LIED II: HET VOLKSLIED VAN POT EN PAN

Te zingen door het Volk van Pot en Pan.

Dit is een canon.

Wij zijn het Volk van Pot en Pan
 Wij kokkerellen graag
 Bij ons gaat zozegd altijd
 De liefde door de maag.

Eten, snoepen, smullen, bikken
 Happen, kauwen, drinken, slikken

Wij zijn het volk van Pot en Pan
 Het volk van Pot en Pan
 Het volk van Pot en Pan

Julia Wat kunnen jullie mooi zingen!

Fluitketel (*praat niet gewoon, maar zingt alles opera-achtig, met lange uithalen*)
Jaaaaa! En ik ga bij de opera, de opera, de o-o-o-o-operaaaaa!

Pan Nee hè, daar begint ie/ze weer.

Fluitketel Wàcht maar, wàcht maar
Nu hoor ik jou nog klaaaagen
Maar straks ben ik beroemd, beroemd, beroemd
Dan kom je om mijn hândtekening vragen!

Pan Nou, vast niet!

Fluitketel Oh jawel, jawel, oooo ja ja jaaaaaaawel!

Pollepeltje *pakt stiekem rugzak, kijkt er in*

Pan (*streng*) Pòllepeltje!!

Pollepeltje *schrikt, zet rugzak neer*

Pan Je laat het hè.

Pollepeltje Maar ik deed niks.

Pan Nee, nog net niet.

Pollepeltje Ja, maar ik oefen!

Max Waar oefen je dan voor?

Pollepeltje Voor het mooiste beroep van de hele wereld.

Max En welk beroep is dat dan?

Pollepeltje Zakkenroller.

Kim Maar dat is toch geen beroep!

Pan Dat hebben we hem al wel honderd keer gezegd, maar hij wil per se zakkenroller worden. 't Is hopeloos.

Fluitketel Ja, ho-ho-ho-peloos!

Pan Hou daar nou eens mee op, met dat gezang. Ik word er niet goe.....
Er klinkt een 'loeiend' geluid, een aanzwellend "hoeiii" van achter het toneel.
Volk van Pot en Pan schrikt.

Pannen (*door elkaar*):
Gauw, gauw! Wegwezen!

Lucas Wat is er dan?

Pan (*zenuwachtig*)
Spoken! De spoken komen er aan!

Lucas (*stoer*) Ach, spoken bestaan niet!

Pollepeltje Jawel! Kom nou!
Volk loopt weg, kruipt weg, eventueel ook in de zaal.
De kinderen blijven wat verschrikt staan, maar gaan niet weg.
Het 'gehoei' neemt af, houdt op.

Julia Kom maar tevoorschijn, niets aan de hand!
Volk komt weer op toneel.

Max Kwam dat geluid echt van spoken?

Fluitketel Ja, echt, hééél echt waar.

Lucas Maar spoken bestaan toch niet!

Pannen (*door elkaar*)
Jawel! Jawel! Ze zijn heel eng.

Kim Maar wat doen ze dan?

Pan Ze maken midden in de nacht enge geluiden.

Pan En daar krijgen we nachtmerries van. Hele enge nachtmerries.

Andere pannen *knikken, roepen*

Ja! Heel eng!

Lucas Ik heb nog nooit een nachtmerrie gehad en ik heb ook nog nooit een spook gezien. Lijkt me best eens interessant.

Pollepetje Oh nee hoor, nachtmerries zijn niet interessant. Luister maar.

LIED III: NACHTMERRIES

Te zingen door het Volk van Pot en Pan.

Coupletten: solo

Refrein: allemaal

I Ik had een ziekte op een keer
Mijn neus viel zomaar af
En praten kon ik ook niet meer
Alleen nog wat geblaf

Refrein:

Ooooooooooooooooooooooooooh!
Nachtmerries, nachtmerries
Oh, die zijn zo naar
Ooooooooooooooooooooooooooh!
Nachtmerries, nachtmerries
Eng en vol gevaar.

II Ik was een tube tandpasta
Mij knepen ze steeds plat
En toen ik leeg was gooide pa
Mij in het vuilnisvat.

Refrein

III En ik was een jong mereltje
Zo'n dikke, ronde mop
Toen zei de kat: ha kereltje
Jou eet ik lekker op.

Refrein

IV Ik kreeg op mijn verjaardagsfeest
Een pleister op mijn mond
En wat nog 't ergste is geweest
'k Liep in mijn blote kont.

Refrein

Julia Nee, dat lijkt me helemaal niet leuk, zo'n nachtmerrie. Ik vind dit toch een beetje een eng bos, hoor. Ik wil naar huis.

Lucas Ja, laten we maar naar huis gaan. Welke kant moeten we op? Waar ligt (plaatsnaam.....) ook alweer?

Pan Linksaf.

Pan Welnee, rechtsaf.
Pan Volgens mij moeten jullie rechtdoor en dan links.
Pan Nee, ik weet het zeker, rechts.
Kim We zien wel. Gaan jullie mee? Laten we die kant maar opgaan.
Terwijl de kinderen weglopen (met slaapzak) roept een pan hen na
Pan Als jullie ons ooit nodig hebben, dan moeten jullie in je neus knijpen en tot zeven tellen. Dan komen we er aan.
Julia Ook als we spoken tegenkomen?
Pan Nee nee, dan niet!
Potten en pannen gaan de ene kant op, de kinderen de andere. Roepen nog: Dag! Het beste! e.d.
Allemaal af
 Muziek; de kinderen lopen door de zaal, schrikken van geluiden.

De kinderen weer op. *Zijn moe, hebben het warm.*

Lucas We lopen nu al uren. En hier zijn we al eerder geweest! Volgens mij zijn we verdwaald. En ik heb trek.

Ze halen boterhammen (of iets anders) uit de rugzak; gaan zitten eten

Kim Hè, ik ben echt moe.

Julia Ja, ik ook.

Max gaapt

Ze gaan een beetje onderuitgezakt zitten en/of liggen. Zo vallen ze half tegen elkaar aan in slaap.

Zacht 'gehoei' vanachter het toneel. De kinderen slapen door. Spoken komen op, bekijken hen van alle kanten, mompelen onverstaanbare dingen tegen elkaar.

Eén spook duwt tegen Lucas en roept hard: "Hoei!!"

De kinderen schrikken wakker, willen wegrekken, maar de spoken houden hen tegen. De kinderen zijn bang (ook Lucas), houden elkaar vast, spoken dansen al 'hoeiend' om hen heen.

Uiteindelijk maakt Julia zich los en roept hard:

Julia Stop!!

Verbaasd blijven de spoken staan. Hoeien nog zachtjes na.

Julia (boos) Hou asjeblijft op met dat geloei. Vertel liever hoe we dit bos uitkomen. We willen naar huis.

Spoken mompelen tegen elkaar, komen enigszins dreigend op de kinderen af, duwen wat aan ze, al hoeiend. Eerst worden de kinderen daar wel wat angstig van, maar de spoken doen verder niks en als Max door een spook wordt aangeduwd wordt hij boos.

Max (heel boos)

Hou op!

Kim Blijf van ons af!

Verward kijken de spoken elkaar aan, halen hun schouders op.

Spook Ik snap het niet. Jullie horen bang voor ons te zijn. Iedereen is toch bang voor spoken! Dat hoort zo!

Julia Nou, wij zijn niet bang.

Spook Brammetje begint te huilen. *De andere spoken kijken bedrukt, zuchten, sommigen gaan mistroostig op de grond zitten.*

Julia Wat is er nou? Wat doen jullie zielig.
Spook Ja kijk, wij hebben al zo weinig plezier in ons leven. Wij zijn nogal somber van aard, zie je.

Dichter Driek (*dramatisch*)
 Het leven, het leven
 Bestaat uit angst en beven
 Uit kommer, kwel en kippenvet!

Lucas Nou, dat is wel heel erg somber
Spook Het enige leuke was, dat iedereen bang voor ons is. En nou zijn jullie dat niet eens.

Spook Spoken, daar hoor je bang voor te zijn. Dat hoort bij ons. Anders zijn we niets.

Spook Nou zitten we dus in een identiteitscrisis.
Brammetje Wat is dat? Een iden-iden-en-nog-wat-circus?
Lucas Identiteitscrisis! Dat is, dat je niet goed meer weet wie je bent.

LIED IV: IDENTITEIT

Te zingen door de kinderen. Het refrein kan door het Volk van Pot en Pan achter het toneel meegezongen worden. Brammetje vindt het zingen heel mooi, luistert aandachtig, geniet.

Lucas Ik ben een jongen, dat staat vast
 En dus word ik een man
 Maar wie of wat word ik precies?
 Ik weet nog niet wat ik later kies

Refrein (door de kinderen en het Volk van Pot en Pan, niet op toneel)

Wat wordt mijn identiteit
 Word ik iemand die in Rolls Royces rijdt
 Of iemand die graag sokken breit?
 Identiteit

Julia Ik ben een meisje, dat staat vast
 En dus word ik een vrouw
 Maar wie of wat word ik precies?
 Ik weet nog niet wat ik later kies

Refrein

Lucas en Max Ik word beslist heel groot en sterk
Julia en Kim En ik krijg vast belangrijk werk
 Identiteit

Max Je zult eens zien wat ik dan kan
 Ik word piloot of brandweerman
 Profvoetballer of atleet
 't Is dat ik dat nu nog niet weet

Kim Ik maak misschien een wereldreis
Of trouw met iemand uit Parijs
Of heb ik in een man geen zin
En wil ik liever een vriendin?

Refrein

Brammetje Dat was mooi. Dat zou ik ook wel willen, wat jullie daar deden.
Max Hoezo, wat bedoel je?
Brammetje Nou, dat soort praten, dat kunnen wij niet.
Julia Dat soort praten? Oh, zingen bedoel je? Kunnen jullie niet zingen?
Spoken schudden van nee.
Lucas Zingen jullie nooit een liedje? Maken jullie wel eens muziek?
Spook Muziek? Wat is dat?
Max Geen wonder, dat jullie zo somber zijn. Iedereen kan toch zingen, iedereen weet toch wat muziek is.
Driek Nou, wij niet. Wij zijn nooit vrolijk, dat hoort niet bij ons.
 Wij huilen, schreien, wenen, snikken
 Pijn, problemen en verdriet
 Dat past bij ons, en anders niet.
Spook Ja, maar ik zou best vrolijk willen zijn, hoor. Altijd zo somber, dat is helemaal niet leuk. Misschien kun jij dan ook eens een vrolijk gedicht maken, Driek.
Spook Hè ja, willen jullie het ons leren? Zingen?
Lucas Ja hoor, tuurlijk. Toevallig kennen we een liedje over een spook. Zullen we dat aan jullie leren?
Spoken Ja, graag!
Driek Ik blijf net zo lief depressief.
Spook Niet zeuren Driek, wij willen best leren zingen.
Kim Dat schetenliedje, bedoel je? Is dat niet te vies?
Lucas Zo vreselijk vies is het toch niet?
Spoken Toe nou! Leer ons nou zingen!
Kim Goed, dan zingen we het eerst helemaal voor en daarna zingen jullie Maar mee.

LIED V: HET SCHETENLIED

Te zingen door de kinderen. Refrein A te zingen door Lucas, Max en de jongens van Pot en Pan (niet op toneel). Refrein B door Julia, Kim en de meisjes van Pot en Pan (niet op toneel).

De kinderen

Heb je wel gehoord van het spookje Piet
Dat altijd zoveel scheten liet?
Zijn moeder vond dat helemaal niet fijn
Ze zei: je bent nu nog wel klein

Maar echt, dat kan zo niet, mijn kind
Ik zie de toekomst somber in.

Refrein A (Lucas, Max en jongens van Pot en Pan)

Harde, zachte, knetterschetten
Fluitende windjes, niet te vergeten
Scherpe knallen of heel doffe
Nu laat ik er één ontploffen
Deze zingen, piepen, kreunen
En strakjes laat ik harde dreunen.

Refrein B (Julia, Kim en meisjes van Pot en Pan)

Piet, kom, laat dat nou
Hou toch op, zo val ik flauw !

De kinderen

Dat ging zo maar door, Piet hield niet op
Al kreeg hij nog zo op z'n kop
Toen kwam er een circus in de stad
Geweldig mooi vond Pietje dat
Hij stond daar met zijn neus vooraan
En liet meteen veel scheten gaan.

Refrein A en B

De kinderen

En de directeur zei: weet je wat jij bent?
Jij bent echt een natuurtalent
Wil je bij ons circus komen?
Ach, wie had dat nou kunnen dromen
Zo werd Pietje dan ontdekt
Hij heeft daar nu een schetenact.

Refrein A en B

Max En nou met z'n allen. De eerste regel gaat dus zo:
Heb je wel gehoord van het spookje Piet.

Zing maar mee, ik doe drie tellen vooraf: één, twee, drie

De kinderen zingen

Heb je wel gehoord van het spookje Piet.

Spoken brommen mee.

Max Nee, je moet zingen! Nog een keer!

De spoken blijven brommen, schreeuwen, piepen, gewoon praten, kortom: puinhoop. Na een aantal pogingen geven ze het op.

Max Dit wordt niks. Jullie kunnen ècht niet zingen.

Spoken zijn helemaal somber.

Spook Ik zie het niet meer zitten. We kunnen niet zingen en jullie zijn niet

bang voor ons, wat kunnen we eigenlijk wel?
Kim Goh, ik vind het echt rot voor jullie, maar ik zou zo één, twee, drie geen oplossing weten. Jullie wel?
De kinderen Nee, wij ook niet.
Spook Nou, dan gaan we maar weer verder, jullie kunnen ons ook niet helpen. Jammer, jammer. Als jullie toch nog iets te binnen schiet, dan moet je ons maar roepen. Zeven keer op de grond stampen en we komen.
Lucas Dat is goed. Wij gaan ook naar huis. Waar ligt (*plaatsnaam*).....?
Spook Die kant op. Steeds rechtdoor en bij de ruïne van het kasteel linksaf, dan kom je er wel.
De kinderen Mooi! Bedankt! En sterkte!
De kinderen af
Driek Donkere wolken, ijskoude regen
 Bliksem en donder
 Zo gaan wij ten onder!
Spook Driek, zó erg is 't nou ook weer niet, hoor.
Spook Kom, laten wij maar eens gaan kijken of er nog wat te spoken valt hier of daar.
Spoken 'hoeiend' af.

Einde eerste bedrijf.

TWEEDE BEDRIJF

Decor: bos en ruïne(of wegwijzer met RUÏNE).

De kinderen *komen op.*

Max O kijk, hier is de ruïne, hier moeten we linksaf.

De meisjes luisteren niet, lopen door.

Max We moeten hier linksaf!

Julia Wat? O ja, de ruïne. Nee, wij hebben het over de spoken. Het lijkt ons zo erg, als je nergens plezier in hebt. Wat een verschil met het Volk van Pot en Pan, dat is juist zo vrolijk. Maar dat is weer als de dood voor spoken.

Het spookje Brammetje komt op, blijft een beetje verlegen aan de rand van het toneel staan. De kinderen zien hem niet.

Brammetje (zacht) Psst! Mag ik wat vragen?

Kim Wat? Oh, hè, je laat me schrikken. Wat is er?

Brammetje Zie je, ik vind jullie kleren zo mooi. Ik wil zo graag eens een spijkerbroek en een t-shirt aan.

Lucas Oh, dat kan. Weet je wat? We ruilen, dat lijkt me leuk. Jij mijn kleren en ik die van jou.

Dat gebeurt. Tijdens het omkleden zien de kinderen de tatoeages.

Kim Wat een gave tattoos heb jij!

De kinderen bekijken ze

Brammetje Alle spoken hebben tatoeages. Vinden jullie het mooi?

Kinderen Ja! Vet cool! (of de op dat moment gangbare uitdrukkingen van bewondering)

Brammetje heeft moeite met het omkleden: wil zijn hoofd aan de bovenkant in het t-shirt steken.

Lucas Je t shirt andersom houden anders kun je je armen er niet insteken. Helpt hem.

Brammetje (houdt spijkerbroek omhoog)

Wat is de voorkant?

Max Dit; de rits zit aan de voorkant.

Als het omkleden klaar is:

Lucas springt al 'hoeiend' in z'n laken over het toneel.

Lucas Cool! Ik voel me net een echt spook, behalve mijn hoofd dan. Ik ga even in de ruïne spoken, hoor.

Lucas af.

Brammetje staat zichzelf te bewonderen.

Brammetje Hoe vind je me?

Kim Mooi, staat je goed, hoor.

Dan komt het Volk van Pot en Pan op. Begroet de kinderen blij verrast.

Pan Ha, zijn jullie daar weer? Wat leuk! Waar is Lucas?

Julia Lucas is even weg. Dit is mijn vriendje, eh...

Brammetje Brammetje, Brammetje Spo...

Julia (hem in de rede vallend)

Mijn vriendje Brammetje.

Pan(beetje bang)Daaag. Maar eh, je hoofd ziet er uit als een spokenhoofd.

Brammetje Ja, dat ben ....
Julia Brammetje doet mee in een musical, daarin is hij een spook. Daarom ziet hij er zo uit, hè Brammetje?
Brammetje Ja ja, ik doe mee in een musical.
Pan Oh, dan is het goed. Maar nu we jullie toch zien, misschien kunnen jullie ons helpen?
Julia Hoezo? Wat is er dan?
Pan Wij weten niet, wat soppi di banana is. Het is iets, dat je kunt eten. We hebben gehoord dat het heel lekker is, maar we weten niet wat het is. Weet jij het?
Max Hoe zeg je?
Fluitketel Soppi di banana, soppi, soppi, sòòòòpi di banaaaaaana!
Max Nooit van gehoord.
Pan Wij kennen heel veel gerechten, maar dit niet. En het klinkt ook zo mooi, vind je niet?

LIED VI: SOPPI DI BANANA

Te zingen door het Volk van Pot en Pan. Drie solisten en een koortje. De spoken, niet op het toneel, kunnen met dit koortje meezingen. (Zuid-Amerikaans ritme)

Pan 1   *Soppi di banana 3x*
                  Soppi di bananana

Pan 2
                  Papaya, ja 4x

Pan 3, zeurderig
                  Nee, ik wil wentelteefjes! Ik wil wentelteefjes 3x
                  Dat wil ik!

Koortje   Sachertorte, Engelse pie
                  Knäckebröd of Limburgse vlaai
                  Brussels lof met Sauerbraten
                  Schelvis, maar dan zonder graten

Pan 1, 2 en 3 *weer door elkaar*
                  soppi di banana, papaya en wentelteefjes.

Koortje   Paella, paprika, kebab
                  Kalebas of appelflap
                  Zwezerik en een soufflé
                  Waterzooi met Grand Marnier

Pan 1, 2 en 3
                  soppi di banana, papaya en wentelteefjes.

Brammetje Wat zingen jullie mooi! Hè, ik wou toch zo graag, dat ik ook kon zingen. Kunnen jullie het ons niet leren? Mij en mijn familie?

Pan Kan niemand van jouw familie zingen? Dat heb ik nog nooit gehoord. Wat erg.

Brammetje Nee, niemand. En weet je wat? Dan vraag ik mijn oom Hendrik, wat soppi di banana is. Mijn oom Hendrik heeft gevaren, over de hele wereld. Hij kent veel vreemde woorden en recepten.

Pan Heeft jouw oom gevaren? Op zee?

Brammetje Ja, op een spookschip.

Pan (*vol ontzag*)

Op een spookschip? Wat eng! Durfde jouw oom dat? Wat goed!

Brammetje Ja, maar mijn oom is zelf ook een sp....

Op dat moment springt Lucas het toneel op, in z'n spookkledij.

Lucas Hoeiiii!

Volk van Pot en Pan schrikt vreselijk. Gegil, sommigen rennen van het toneel af, ook de zaal in, proberen zich te verstoppen; anderen botsen tegen elkaar aan, vallen in een kluwen op het toneel.

Lucas Niet weggaan! Niet bang zijn! Ik ben het maar, ik ben Lucas! Ik ben geen spook! Kijk maar goed!

Volk van Pot en Pan komt voorzichtig dichterbij.

Lucas Zie je wel, ik ben geen spook, ik heb me gewoon verkleed.

- Pan** Hè jongen, wat liet je ons schrikken. Je weet toch, dat we heel bang zijn voor spoken?
- Lucas** Ja, sorry, niet zo gauw aan gedacht.
- Pan** Waar hadden we het ook al weer over? O ja, Brammetje wil graag leren zingen en wij willen graag weten wat soppi di banana is. Woon je ver weg, Brammetje? Is je familie hier in de buurt?
- Brammetje** (*aarzelend*)
Ja, dat wel, ik kan ze wel ophalen, maar eh,...zie je, wij zijn eh...sp
- Kim** Brammetje bedoelt, dat jullie niet bang voor zijn familie moeten zijn. Zijn familie ziet er eng uit, want ze hebben zich ook als spook verkleed omdat ze in de musical meedoen.
- Brammetje** (*heftig 'ja' knikkend*)
Ja, wij zijn allemaal verkleed. Ik had even van kleren geruild met Lucas.
- Lucas en Brammetje ruilen weer van kleren.*
- Ondertussen zegt*
- Max** De familie van Brammetje ziet er wel eng uit, maar jullie doen echt niks, hè Brammetje?
- Brammetje** Nee hoor, we willen veel te graag zingen leren.
- Max** Ik wil wel eens zien of jullie die sp...eh, Brammetje en zijn familie zingen kunnen leren. Ons is het niet gelukt.
- Brammetje** Ik ga ze even ophalen, hoor.

Hoe zal dat aflopen? Zal het Volk van Pot en Pan in de gaten hebben dat het echte spoken zijn? En zullen de kinderen de weg naar huis terug vinden?